BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

Inc. 35. C. 21

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

~~46-3-16~~

BIBLIOTECA COMUNALE · ENNA ·

Petrus Lombardus. Liber Sententiarum
cum conclusionibus Henrici de Gorichem
ac titulis quaestionum S. Thomae.
Venezia, [Bonetto Locatello], [ed.] Octaviano
Scoto, XVII kal. Jan. [16 XII] 1489,
H. 10200; BMC. V, 437.

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

Pro Loco Nostro Sancte Mariæ Jesu
Montis Salui &c.

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

Inv. 35 c 21
BIBLIOTECA COMUNALE ENNA
Scaff.
Palch.
N.

4 16

BIBLIOTECA COMUNALE · ENNA ·

Magister sententiarum

H 9

Sententiarum Thomae Sabini Card. 1540

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

Ex libris fris Nicolai de Corrinaldo et Amicor.

H 9

Tituli qõnuz sci Thome sup pmũ libruꝫ sententiarum. Di. I.
An doctria theologie sit nẽcessaria
An sit vna sciaꝫ plesꝫ.
An sit practica vel speculatiua. ⁊ si speculatiua. vtrũ sit sapia vel scia vel itellectꝰ.
Quid sit subiectũ theologie
Quis modus sit tractandi ⁊ exponendi theologiam.
Quid sit frui ⁊ cuiꝰ potentie vel virtutis sit actus.
Quid sit vti ⁊ cuius sit actꝰ.
Utrũ sit solo deo fruendus.
Utꝛ tribꝰ psonis sit vna sola fruitõe fruẽdũ vel pluribꝰ
Utrum omnibus alys preter deum sit vtendum.
Utꝛ fruitõ sit oĩs creature
Utꝛ vsus sit i pria. Di. II.
An sit vnꝰ deꝰ. siue de vnitate diuine essentie.
Utꝛ i deo sit plalitas attributoꝝ. Utꝛ i õo sit plitas rõnũ fz q̃s attributa dr̃nt.
Utꝛ vnitas dine eẽntie cõpatiaꝫ secũ plalitatẽ psõaꝝ
Utꝛ plalitas psõaꝝ i dinis sit realis vl rationalis tñ.
Utꝛ ꝟ noĩa õs sit noĩa nãe
Utꝛ deus sit. Di. III. cogscibil ⁊ a creato itellectu.
Utꝛ deũ eẽ sit p se notum.
Utꝛ deꝰ possit cogsca p creaturas ⁊ quoꝝ est deum cognoscere per creaturas.
Quid potuerũt phi de õo p creaturaſ cognoscere: vtꝛ videlicz trinitatẽ psonaꝝ
Quid sit vestigiuz dei i creaturis. De partibꝰ vestigy.
Utꝛ i oi creatura iueiaſ vestigiũ. De subo imagis vtꝛ tñ mẽs sit subm̃ imaginis
De ptibꝰ imagis qd sit vna quecꝛ et qualiter differãt.
Quõ se hñt ptes imagis ad aiaz. vtꝛ sint ipa eẽntia aie
In q̃ ⁊ vtꝛ aia sit sue potẽtie
Quõ se habẽt partes imagi nis ad inuicem. vtruz vna oziatur ex altera.
De cõparatõe istaꝝ potentiaꝝ ad actus suos. vtrum semper sint in actu.
De scõa assignatiõe imagis mediante noticia ⁊ amore quõ dr̃unt a pꝰ. Di. IIII.
An sit generatio in diuinis.
An hec sit vꝛa. õs genuit deũ.
De istis ppõnibꝰ. deꝰ genuit deũ. vel se deũ vl aliũ deũ.
Itẽ genuit deũ g est deus pr̃ vl g non ẽ deꝰ pr̃. ⁊ silibus
Utꝛ possit aligs p̃dicari de deo. Utꝛ psõa possit p̃dicari õ eẽntia. Di. V.
Utꝛ essentia generet.
Dato q eẽntia non generet vtruz idẽ sit in oĩbus alys nominibus essentialibus.
Utꝛ filiꝰ generet õ suba pr̃is
Utꝛ filius sit de nihilo.
Utrum essentia sit terminꝰ generationis. Di. VI.
Utꝛ pr̃ gẽuẽit filiũ necitate
Utꝛ genuerit ipz volũtate.
Utꝛ pater genuit filiuz natura vel nãl r. Di. VII.
Utꝛ i õo sit põ ad gnãndũ.
Utꝛ potẽtia generandi sit aliquid absolutum.
Utꝛ potẽtia vniuoce dicaſ de potẽtia creãdi ⁊ generãdi et q̃llarum sit p̃ior.
Utꝛ põ generãdi sit i filio.
Utꝛ filiꝰ possit gnãre aliũ filiuz. Et vtrũ pater possit etiam alium filium generare. Di. VIII.
Utꝛ eẽ ppe ꝟueniat õo. vel ẽt ppie possit dici de ipo.
Utꝛ esse dei sit esse cuiuslz creature.
Utꝛ q ẽ sit p̃mũ nomẽ dei.
Quid sit et nitas fz diffõnẽ
Utꝛ soli deo ꝟueniat eternitas vl etiam creature.
Utꝛ vba diuersoꝝ tpm possint p̃dicari õ õovl õ eẽ no.
An deꝰ sit oĩno ĩmutabilis.
De illꝫ mõis mutatõuz q̃s assignat aug. i lra quõ sit veꝛ
Utrum in deo sit omnimoda simplicitas.
An deus contineaſ vel sit in predicamento substantie.
Utꝛ alia p̃dicam̃ta possint de deo dici ⁊ q̃liter magis p̃dicamentum relationis.
An aliq̃ creatura sit simpleꝛ
An aia rõnalis sit simpleꝛ.
Utꝛ anima sit tota in qualibet pte corpis. Di. IX.
Utꝛ filiꝰ pp distictõez q̃ distiguiſ a pr̃e sit alius a pr̃e.
Utꝛ pr̃ ⁊ filiꝰ pp eandez distictionem possint dici plures eterni vel coeterni.
Utꝛ pr̃ aliq̃ mõ sit p̃or filio
Quibꝰ vbis vl cꝰ tpis sit filius gnãtio exp̃menda. Di. X.
Utꝛ spũsanctus p̃cedat vt amoz a patre et filio.
Utꝛ spũscũs sit amoz quez pr̃ hz in filium ⁊ ecõuerso.
Utꝛ spiritusscũs sit nexus ⁊ vnio patris ⁊ filij
Utꝛ spũscũs ex p̃cessione sua possit p̃e dici spũscũs
De numero dinaꝝ psonaꝝ.
Utruz spũs. Di XI. sanctꝰ p̃cedat a pr̃e ⁊ filio.
Utꝛ p̃cedat ab eis inq̃tũ sũt vnũ vel inq̃tũ sũt plures.
Si p̃cedat ab eis inq̃tuz sũt vnũ. vtrum scõz q sũt vnũ i eẽntia. vl inq̃tũ sũt vnum in aliqua notione.
Utꝛ pr̃ ⁊ filius possint dici vnꝰ spiratõ spũsci. Di. XII
An gnãtio filij p̃cedat aliq̃ mõ p̃cessionẽ spiritussãcti.
An spũscũs p̃iꝰ vl pleniꝰ p̃cedat a pr̃e q̃ a filio.
An spũscũs p̃cedat a pr̃e mediãte filio. Di. XIII.
Utꝛ sit aliq̃ p̃cessio i dinis.
Utꝛ sit ibi vna p̃cessio tñ vel plres. Qualr̃ due p̃cessiones nominari debẽt.
Utꝛ spũscũs cũ ñ dicaſ genitus possit dici ĩgenitus.
An sit aliq̃ Di. XIIII. p̃cessio tpalis spiritussãcti.
Utꝛ tpalis p̃cessio faciat numerum cum eterna.
Utꝛ spũscũs scõm p̃cessiuz tpalem deſ. vel tãtũ dona eius vel vtrũq̃z.
Scõz q̃ dona dicaſ spũscũs dari vel p̃cedere tpaliter.
Utꝛ spũscũs deſ a scis viris
An missio vel Di XV. datio dinis psõis ꝟueniat.
An missio significet eẽntiaz vel notionem cui conueniat mitti vel dari.
An alicui ꝟueniat vt mittat se vl det se vel p̃cedat a se.
Utꝛ filiꝰ mittaſ a spũ scõ.
Utruz missio inuisibilis cõueniat filio.
Utꝛ missio inuisibilis filij sit distincta a missiõe spũssãcti
Utrũ aliq̃ missio sit eterna sicut aliqua p̃cessio ẽ eterna ⁊ tempoalis.
Utꝛ missio spũssancti fiat ad creaturas irrõnales.
Utrũ rõne auginẽti gre dicaſ mitti filius vl spũscũs ad omnes sanctos.
Utꝛ ad ãgelos ⁊ beatos dicaſ mitti spiritussanctus.
Utꝛ ad xp̃z fm q hõ possit dici fcã missio spũssancti.
Utrum plenioꝛ fiat missio spiritussancti ad scõs post incarnationem q̃ ante.
Utꝛ spũscũs faciat ad eos q̃s mittit nõ eẽi ꝟ mũdo.
De missio. Di. XVI.
Utꝛ fz se ⁊ p̃mo vtꝛ ꝟueniat diuine psõe missio vl mitti.
Ad quos fieri debuit missio visibilis diuine psone. vtꝛ ad pr̃es veteris testamẽti.
In gbꝰ spẽbꝰ hec missio fieri õbeat vtꝛ i spẽ cozpali tñ.
Utꝛ ille spẽs sint admistrate p angelos. vtꝛ charitas sit aliqd creatum in ania.
Di. XVII.
Utꝛ charitas mẽsuret fm nãlia vel fm p̃parationez.
Utrũ charitas possit certitudialr cogsci ab hũte ipaz
Utruz charitas sit exercitate diligenda.
Utꝛ charitas possit augeri.
De modo augmenti charitatis quomodo ẽ.
Utꝛ q̃lz motu suo augeaſ.
Utꝛ sit aligs terminus augmenti charitatis.
Utꝛ charitas possit minui sicut augeri. Di. XVIII.
Utꝛ hoc nomẽ donum sit essentiale vel personale.
Utꝛ hoc nomẽ donũ p̃prie cõueniat spũisancto.
Utꝛ p donũ qõ est spũscũs alia dona dentur.
Utꝛ spũscũs p̃cessiõe q̃ donũ dr̃ dicaſ deus.
Utꝛ spũscũs possit dici donum nr̃m. Di. XIX.
An in diuinis sit equalitas.
An i dinis sit mutua eq̃litaſ
Quid sit eternitas fm rem.
Quõ se habeat nunc eternitatis ad eternitatem.
An magnitudo cõueniat õo ⁊ quid sit magnitudo.
Quõ ex eo q̃ psone sunt i se inuicem patet ipsaruz eq̃litas ⁊ magnitudo.
An i dinis sit totũ itegrale.
An i diuinis sit totum vle.
Quid sit veritas.
Utꝛ oẽ veꝛ sit veꝛ veritate increata.
De ꝺditõibꝰ vitatis q̃ sit eternitas ⁊ icõmutabilitas.
Di. XX.
An filiꝰ sit omnipotens.
An filius sit eq̃lis pr̃i i oipõ.
Utꝛ sit aligs ozdo inter patrem ⁊ filiũ. Di. XXI.
Utꝛ dictio exclusiua possit i dinis addi ex pte subi termio eẽntiali. vt solꝰ õs ẽ õs cũ p̃dicato eẽntiali vl psonali vt solus deus ẽ deꝰ vel solus deus est pater.
Utꝛ dictio exclusiua possit addi ex pte subi termio p

ſonaliꝫ ꝑdicato eẽntiali vt ſolus pater eſt deus.
Utꝝ hec ſit ꝛcedẽda trinitas eſt ſolus deus.
Utꝝ hec ſit vera pater eſt solus deꝰ. Di. XXII.
Utꝝ deus ſit nominabilis.
An aliqͦ nomĩ ꝑpe ꝛueniat ôo vl̃ oĩa noĩa de ipo trãſſũptiue dicantur.
An ôs ſit noĩandꝰ vno noĩe tm̃ vl̃ pluribꝰ vel ẽt oĩbus.
Quô ſumit nũerꝰ noĩuz i lra poſitoꝝ. Di. XXIII.
Quô dr̃nt hec noĩa. eſſentia ſubſiſtẽtia. ſuba. perſona. ꝛ hec greca vſya. vſyoſis. hypotaſis. ꝓſopon.
Utꝝ nomẽ perſone ꝓprie dicatur in diuinis.
Utꝝ B nomẽ ꝓſona ſignificet ſubam vel relationez.
Utꝝ B nomĩ ꝓſõa i dĩnis pluraliꝫ ꝑdiceꝛ. Di. XXIIII.
An vnitas ſit i dĩnis vt deus poſſit dici vere vnus.
Ut i diuinis ſit aliqs nũerꝰ
Utruz numerus in diuinis aliquid ponat.
Utꝝ noĩa nũeralia in dĩnis ſignificẽt eẽtiã vl̃ notõz.
Utꝝ noĩa ſignificãtia vnitatẽ ꝛ pl̃alitatẽ ꝑdicẽt aligd poſitiue i ôo vel i remouẽdo tm̃ vt in littera dicitur.
Quô noĩa pl̃alitatẽ annexa ſe habeant in diuinis.
Utꝝ hoc nomĩ trinitas qô ꝓſegr̃ pl̃alitatẽ q̃ſi collectiũ fit eẽntiale. Di. XXV
De diffinitione perſone ſit quã ponit boetius.
Utꝝ ꝓſona vniuoce dicaꝫ ô deo ꝛ de creaturis.
De cõitate ꝓſone reſpectu diuinarum perſonarum.
Utꝝ tres ꝓſõe ſint tres res vl̃ treſ entes. Di. XXVI
Utꝝ hypoſtaſis ſit i dĩnis ꝛ quid ibi ſignificet.
Utꝝ abſtract̃ ꝓ itellectũ ꝓſonalibꝰ ꝑatibꝰ r̃manant hypoſtaſes diſtincte.
An relatões ſint in diuinis.
An ſolis relatiõibꝰ oĩnis perſone diſtinguuntur.
De nũero relationũ notõz ꝛ ꝓprietatũ ꝛ qualiter hec differãt. Di. XXVII.
Qualr̃ ꝑpetates in dĩnis ad iuicẽ differẽtes fz diuerſoſ ſcõs diuerſimode aſſignẽt
Utꝝ ꝑpetates vl̃ relatiões fm itellectũ ꝓcedãt opatões ꝓſonales vl̃ ecõuerſo.
Utꝝ vbũ ſit ꝑpe in diuinis.
Utꝝ vbũ dicaꝫ eẽntialiter vel perſonaliter.
Utꝝ ſolꝰ filiꝰ ſit dicẽdꝰ vbuz
Utꝝ ivbo ipoꝛtet r̃ſpcũs ad creaturã. Di. XXVIII.
Utꝝ inaſcibilitaſ ſit notio vel ꝓprietas patris.
Utꝝ inaſcibilitas ſit ꝓprietas perſonalis.
Quid ſit imago fz diffõnez
Utꝝ imago i dĩnis eẽntialr̃ vel perſonaliter dicatur.
Utꝝ imago ꝛueniat ꝓſoalr̃ ſoli filio. Di. XXIX.
Utꝝ vna perſona ſit principiũ alteri.
Utꝝ p̃nꝰ dicaꝫ vniuoce de ôo reſpcũ dĩne ꝓſõe. ꝛ creature ꝛ cui ꝛueniat per pri.
Utꝝ eadẽ notõe pr̃ ꝛ filius ſint p̃ncipiũ ſpiritusſancti.
Utꝝ pr̃ ꝛ filiꝰ ſũt vnuz p̃nꝰ ſpũſãcti. Di. XXX.
Utꝝ aligd dicaꝫ ô ex tpe
Utꝝ noĩa q̃ dicũr̃ de deo ex tpe ſignificẽt dĩnã eẽtiaz
Utꝝ noĩa relatiua q̃ ô deo dicũr̃ ex tpe ponãt aliquã relatõez realr̃ eſſtez i deo.
Utꝝ eq̃litas Di. XXXI in diuinis aliquid ponat.
De appropõatõe in cõi ꝛ quô eẽntialia attributa perſonis diuinis appropriant r̃.
De appropriatione hylary.
De appropõatione auguſtini
Quô itellaꝫ illô aug oĩa vnũ pp̃ez ꝛẽ. Di. XXXII.
Utꝝ pr̃ diligat filiũ ſpũſcõ.
Utꝝ pr̃ diligat ſe ſpũſãcto.
Utꝝ pater ꝛ filiꝰ nos ſpirituſancto diligant.
Utꝝ pr̃ ſit ſapiẽs ſapia gẽita
Utꝝ filiꝰ ſit ſapiẽs ſapiẽtia igenita. Di. XXXIII.
Utruz ꝓprietates ꝓſonaruz ſint diuina eſſentia.
Utꝝ ꝑpetates ſint ipe ꝓſõe
Utrum ꝓprietas ſit i perſonis ꝛ in eſſentia.
Utꝝ de ꝓprietatibꝰ poſſũt ꝑdicari adiectiua eſſentialia ꝛ perſonalia.
Utꝝ de nũero notionũ licet diuerſimode opiari. Di. XXXIIII.
Utꝝ eẽntia ſit ꝓſona ꝛ econuerſo. vel aliud nã ꝛ aliô res nãe.
Utruz poſſit dici tres ꝓſõe vnius eſſentie.
Quô appropriat̃ pr̃i potẽtia filio ſapia. bonitas ſpũſcõ
Utrum de deo poſſit aligd tranſlatiue dici.
Agbꝰ reꝰ ſit ôs tranſlatiue nominãdꝰ. ꝛ a quibꝰ non. Di. XXXV.
Utrum in deo ſit ſcientia.
Utꝝ deꝰ hẽat tm̃ ſui ſcientiam vel etiam aliorum.
Utruz deꝰ de alys a ſe hẽat ꝓpriam ꝛ certam ſciẽtiaz.
Utrum ſcientia dei ſit vnita noſtre ſcientie.
Utrum ſcia dei poſſit dici vlis vel ꝓticlaris vl̃ potentia vel in habitu ſicut nr̃a ſcia. Di. XXXVI.
Utꝝ deꝰ cognoſcat ſingla.
Utrũ deus cogſcat mala.
Utꝝ i deo ſt̃ ea q̃ ipe nouit.
An idee rerum ſint.
An ſint pl̃es idee vl̃ vna tm̃
An oĩuz rez idee ſint i deo Di. XXXVII.
Utꝝ deus ſit in oĩbꝰ rebus.
Quot modis ôs dr̃ eẽ i rebꝰ
Utrum deus ſit vbiqꝫ.
Utꝝ ſoli ôo ꝛueniat eẽ vbiqz
An poſſit alteri cõuenire.
Utꝝ eẽ vbiqz ôo ꝛueniat ab.
Utꝝ ãgelꝰ ſit i loco. etezno
Utruz vnꝰ angelus poſſit ſit eẽ in pluribus locis.
Utrũ plures angeli poſſint eſſe in vno loco ſimul.
Utruz angelꝰ moueatur.
Utrum ãgelus motu ſuo pertranſeat medium.
Utꝝ motꝰ ãgeli ſit i tpe vel i nunc. Di. XXXVIII.
Utꝝ ſcia dei ſit cauſa rerũ.
Utrum ôs oĩa vnifoꝛmiter cognoſcat.
Utꝝ ſcia dei ſit enũciabiliũ
Utꝝ ſcia ôi ſit eoꝝ q̃ nõ ſũt.
Utrum ſcia dei ſit contingẽtium. Di. XXXIX
Utrum deus poſſit nõ ſcire illud quod ſcit.
Utꝝ deꝰ poſſit ſcire illô qô neſcit vel plura q̃ ſciat.
Utrum deus ſciat ifinita.
Quid ſit i ôo puidẽtia fz rẽ
Utrum prouidentia ſit oium. Di. XL.
Utruz p̃deſtinatio ſit aligd in creatura vel tm̃ in deo.
Quid noĩat p̃deſtinatio i ôo vel ad quid refertur.
Quoꝝ ſit p̃deſtinatio vtruz tm̃ eoꝝ que ſunt.
De certitudie p̃deſtinatõis vtrum certa ſit.
Quid ſit reprobatio fm rẽ
Utꝝ deꝰ ſit cã obduratiõis. ꝛ excecatõis q̃ reprobatõi rñdent. Di. XLI.
Utrum electio conueniat deo ab eterno.
De ordine p̃deſtinatiõis ad electionẽ qô illoꝝ p̃cedat.
Utꝝ ꝓſcia meritoꝝ ſit cã p̃deſtiatõis vl̃ reprobatiõis.
Utꝝ p̃deſtinatio innitaꝫ meritis ꝛ oratiõnibus ſãctoꝝ
Utruz deꝰ ſciat nũc eoẽ qô olim ſciuit. Di. XLII.
Utꝝ põ deo ꝛueniat vl̃ nõ.
Utꝝ i deo ſit vna põ vl̃ pl̃es
Utruz deꝰ poſſit quicqd aliteri eſt poſſibile.
Utrũ poſſit facere impoſſia
Utꝝ aligd ſit ſimplr̃ ipoſſe ꝛ poſſibile fz cãs iferiores ꝛ ſupiores. Di. XLIII.
Utrum põ dei ſit infinita.
Utrum omnipotentia dei ſit creature coicabilis.
Utrum deꝰ opeꝫ de neceſſitate nature ſue.
Utꝝ ôs opeꝫ ex neĉitate ſue iuſticie. Di. XLIIII.
Utꝝ deꝰ ſingulas res poterat facere meliores.
Utrum deꝰ potuerit facere melius ipſum vniuerſum.
Utꝝ excellẽtiſſimas creaturas. ſ. aiam xpi ꝛ btãm vgi nem potuerit facere meliores q̃ fecerit.
Utꝝ qcqd deꝰ oli potuit facere mõ poſſit. Di. XLV.
Utꝝ i ôo ſit põere volũtatẽ
Utꝝ volũtas dei ſit ipſiꝰ tm̃ ſicut obiecti vel ẽt alioꝝ.
Utrũ volũtas dei ſit cã oĩuz eorum que fiunt.
Quid ẽ volũtas ſigni ꝛ volũtas bñplaciti. Di. XLVI.
Utruz deus velit oẽs hoies ſaluos fieri.
Utrum mala fieri ſit bonũ.
Utꝝ malum ſit de pfectiõe vniuerſi.
Utꝝ deꝰ velit mala fieri.
Utꝝ volũtas Di. XLVII.
bñplaciti ſp efficaci i pleaꝫ
Utrum pꝛeter voluntatem dei aliquid fiat.
Utꝝ illô qô fit ꝑter volũtatẽ ôi obſequaꝫ volũtati eiꝰ
Utruz qô eſt ꝑter volũtatẽ dei poſſit eius ꝓcepto ſubiacere. Di. XLVIII.
Utruz volũtas hoĩs volũtati diuine cõformari poſſit.
Jn q̃ attẽdaꝫ p̃ncipalr̃ cõmitas hũane volũtatis ad dinã
Utꝝ ad illã principalẽ ꝓformitatẽ omnes teneantur.
Utrum teneamur conformare voluntatem noſtraz volũtati diuine ẽt i volito.